

Про зміст повісті “Маленькі дикуни”

Хлопчик Ян росте зовсім чужим у своїй родині. Батько не поділяє його захоплення читанням і наглядом за тваринами. Незважаючи на те, що Ян дуже добре вчиться, батько не втомлюється дорікати його за нікчемне, на його думку, проведення часу. Ян – хлопчик розумний, спокійний і навіть трохи боязкий. Найбільше на світі він любить на самоті бродити в околицях їх маленького містечка і спостерігати за життям живої природи. Всі свої заощадження допитливий Ян витратив на книгу «Птахи Канади». Керуючись тими мізерними знаннями, які йому вдалося почерпнути в небагатьох доступних книгах, розповідях знайомих і вчителів, Ян самотійно навчився розпізнавати види птахів і тварин, що мешкають в найближчих лісах.

При всякій нагоді Ян прагне піти подалі від будинку. Та й не дивно, адже старший брат Яна – Ред, що має репутацію в сім'ї людини «розсудливої» і користується повагою батька, Яна терпіти не може. А молодший – Алан, просто хвалько, який прагне будь-якою ціною привернути до себе увагу. І хоч брати і ходять разом в школу, на цьому їхні близькі відносини і закінчуються.

Одного разу навесні Ян влаштовує собі затишне місце за містом. Він будує там подобу хатини і відчуває себе справжнім слідопитом. Нарешті то у нього є свою криївка! Він навіть придумує назву – Гленьян. Хлопчик сам облаштував своє тимчасове житло: зробив посуд з бересту, як у справжніх індіанців. Спорудив він собі і подобу мокасин, і навіть – лук зі стрілами. Але в один з зовсім нещасливих днів Ян знаходить своє житло оскверненим компанією бродяг, які вирішили влаштуватися там на нічліг. Яна це підкосило, він слабне фізично. В нього розвинулися сухоти. Лікар говорить батькам, що хлопчику залишилося жити два місяці. Проте, мати починає боротися за життя сина і хлопець одужує.

Ян зростає високим, худим і досить хворобливим хлопчиком. Сім'я приймає рішення відправити його на рік в село для поправки здоров'я. Життя Яна докорінно змінюється! Приїхавши в будинок Вільяма Рафтена, Ян не може стримати сліз. Хоч вдома він і не знаходив спорідненої душі і тепла, але це був його будинок, а тут – все чужі. Ян ніяк не може звикнути

до думки, що йому доведеться залишити на час школу. Адже хлопчик щиро любив вчитися. Але все виявилось зовсім не так, як здалося підлітку спочатку. Сім'я Рафтенів, Вільям, його дружина та їхній син Сем, виявилися порядними і добрими людьми. Фермер Вільям Рафтен заслужив репутацію суворого і жорсткого чоловіка, його слухалися беззаперечно не тільки домочадці. Але лише близькі люди знали, що насправді серце в нього добре. Це проявлялося в його ставленні до тварин. Він, єдиний в окрузі фермер, який не забивав і не здавав на шкуродерню коней, що відслужили свій вік і були не здатні більш до роботи. Рафтон вважав, що тварина, служить господарям вірою і правдою все своє життя, і гідна того, щоб її поїли і годували до кінця днів. Сем Рафтен виявився хорошим, тямущим хлопчиком і вони з Яном швидко потоваришували. Хоча для кожного з хлопчиків на фермі було більш ніж достатньо роботи і обов'язків по дому, таке життя припало Яну до душі. Адже весь свій вільний час він і його новий друг могли проводити в навколишніх лісах. З'являються у Яна і нові знайомі: бабуся знахарка Невіл і старий мисливець Калєб. Калєб Кларк відмінно розбирається в усьому, що стосується полювання, птахів, тварин і індіанських звичаїв. Коли хлопчики вирішують будувати вігвам і звертаються за порадами до Калєба, батько Сема не перешкоджає їм у цьому, хоча у них зі старим Кларком – давня ворожнеча.

Саме з будівництва вігвама або тіппі, як ще називають індіанці своє житло, починаються незабутні пригоди хлопчиків, які змінили все їхнє життя. Хлопчаки придумують собі нові, індіанські імена, тепер вони не Ян і Сем, а маленький Бобер і Дятел. А незабаром у них з'являється ще один член племені – Гай Молода Гілка. Зрозуміло, всі хлопчики називають себе вождями і у цього племені з трьох осіб – три мужніх і мудрих вождя. Хлопчаки настільки захопилися своєю грою, що навіть батьки Сема не змогли залишитися байдужими до їх затії. З настанням літа вони дозволяють хлопчикам переселитися в їх індіанське житло до кінця канікул.

З цього моменту починаються справжні, часом небезпечні пригоди трьох «індіанців». Чи зможуть вони по справжньому оселитися і вижити в лісі? І як допоможуть своєму наставнику Калєбу? Варто повністю прочитати книгу «Маленькі дикуни» і дізнатися про все!

«Маленькі дикуни» – це посібник по грі в індіанців. Кожна глава – короткий курс мисливця і слідопита. Інструкція з будівництва індіанської хатини, шиття мокасин, виготовлення посуду та іншого. Однак написана ця «інструкція» настільки цікаво і захоплююче, що неможливо відірватися і не дочитати до кінця. Крім дитячих забав в житті головних героїв виникають і цілком дорослі проблеми. Так, допомога хлопців і фермера Рафтена, допомагає повернути ферму старому Калебу.

Книга показує становлення характеру головного героя – Яна. Батько відправляє його на рік на ферму під приводом поправки здоров'я, сподіваючись, що важка праця «виб'є» з його голови всі дурниці. Замість цього Ян усвідомлює себе особистістю. З боязкого, тихого хлопчика він перетворюється на справжнього чоловіка, якого не лякає вже швидке повернення додому і робота в батьківській лавці. Він точно знає, що зможе винести все і здійснити свою мрію – стати зоологом!

Джерело: <https://dovidka.biz.ua/malenki-dikuni-skorocheno/> Довідник цікавих фактів та корисних знань © dovidka.biz.ua